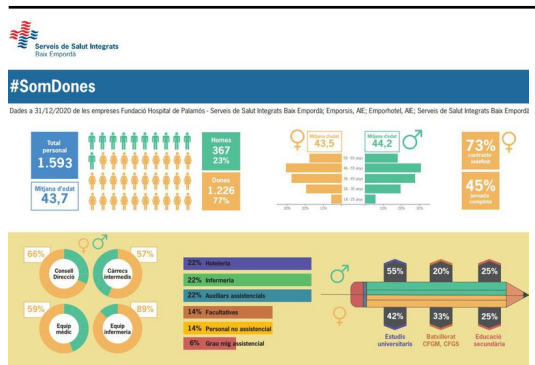

“Serà molt estrany jugar com a visitant a Palamós”

“Em farà gràcia i m’emocionarà arribar al camp, saludar excompanys com Sergio García i David Cano, i Josep Arxer, l’encarregat de material. Durant els 90 minuts del partit em sembla que no hi pensaré tant”

Bayona amb la samarreta de l’Inter Escaldes, amb el qual va jugar la prèvia de la Champions INTERESCALDES.COM.

Després de defensar l’escut del Palamós durant catorze temporades en dues etapes diferents i d’acumular més de 300 partits amb l’equip palamosí, a 41 anys Joan Bayona defensa els colors de l’Escala, el pròxim rival del degà al Palamós-Costa Brava (diumenge a les 12 h). El porter, que serà titular en substitució del lesionat Joan Ureña, s’enfrontarà per primera vegada com a visitant al club que porta al cor, un duel especial per a un futbolista estimat allà on ha anat –Palafrugell, Guixols, Sant Marcial i Inter Escaldes. Diumenge s’enfrontarà al Palamós. És més que un partit especial per a vostè? Em fa molta gràcia i serà estrany a la vegada. Contra el Palamós hi he jugat defensant jo la samarreta del Palafrugell i el Guixols, però com a visitant no hi he jugat mai

perquè curiosament sempre m’havia tocat estar a la banqueta. Serà especial, pel club, per totes les vivències i els anys que hi vaig estar, i per l’estadi, que és el millor que hi ha a la demarcació. Fins fa poc era un camp de segona i sempre fa gràcia anar en estadis així. Sap greu que el matx sigui sense públic? Serà una llàstima jugar sense públic. Com a mínim hi ha sempre els amics o els membres de la Penya Sport, que pràcticament els conec tots. Hagués estat bé trobar-los i saludar-los, tot i que aquesta vegada haguessin anat en contra meu. Va jugar més de 300 partits amb el Palamós i va defensar durant catorze temporades l’escut del degà. Haurà d’aïllar-se de tot això durant el duel? El més estrany serà la prèvia del partit. Durant l’enfrontament jugues contra un contrari i no t’hi fixes tant, tot i que fins diumenge no ho sabré. Quan arribi al camp, saludis excompanys com Sergio García i David Cano, i Josep Arxer, l’encarregat de material, que em coneix des que tinc 18 anys. Això serà el que farà més gràcia i m’emocionarà. Durant els 90 minuts del partit em sembla que no hi pensaré tant. 41 anys i al peu del canó amb l’Escala. Com apareix l’opció fa poques setmanes i en plena pandèmia? Estava al Guixols a segona catalana, una categoria que no s’està jugant. Vam deixar d’entrenar durant temps i quan vam poder els qui no ens afectava el confinament municipal fèiem el que podíem. Un dia em va trucar en Sepu, l’entrenador de l’Escala, i em va proposar d’anar al club després d’explicar-me que l’Ureña estava tocat de l’esquena i no sabien per quant de temps en tindrien. Havia de parlar amb el Guixols, doncs? Tenia clar que no volia quedar malament amb el Guixols, perquè s’han portat sempre bé amb mi. En vaig parlar amb el tècnic, en Vicenç Fernández, i la presidenta del club. Jo el que volia és jugar i a segona catalana no es reprenia la competició. El Guixols va entendre la situació i em van facilitar la sortida, fins i tot vam parlar sobre la possibilitat de tornar el curs vinent. La inactivitat que arrossegava per culpa de la pandèmia el va fer dubtar d’estar ben preparat per al nou repte? No vaig dubtar gens. Sempre ho dic, però és la veritat. Jugar a futbol és el que més m’agrada. Quan ho deixis faré d’entrenador de porters o el que sigui. Fins que pugui jugaré, jo animava els nois del Guixols per entrenar en petits grups, només volia posar-me els guants i les botes i llançar-me per terra. Pel que fa a la inactivitat, per a un porter és més complicat. No podia dir a la dona que xutés la pilota i jo em tirava per terra. Feia menys del que normalment feia però no he estat en cap moment aturat i això no em va fer dubtar. Va retirar-se el 2016 quan jugava al Palamós, però se’n va penedir de seguida, oi? Ho recordo perfectament. En el primer amistós de pretemporada, quan era entrenador de porters del Palamós, recordo estar al vestidor amb

tots els meus excompanys en un duel a Vilatenim de copa Catalunya. Els mirava mentre es canviaven i pensava, què he fet? Si el que vols és jugar. Al cap de poc em va trucar el llavors president del Palamós, en Joan Pau Pérez, i em va explicar que havien signat un acord de filiació amb el Sant Antoni. Buscaven un porter i em va proposar d'anar-hi per donar-hi un cop de mà. Eren tantes les ganes que hi vaig jugar tres mesos fins que en Toni Lima em va trucar i em va oferir anar a Andorra. I, a Andorra, hi ha pogut viure experiències que segurament no hagués pogut imaginar com jugar una prèvia de la Champions League? Ha estat molt curiós viure el que he viscut a Andorra amb la meva edat. No ho hagués dit mai. En la lliga hi ha vuit equips i es fan tres voltes. És complicat formar equips amb jugadors per la limitació del mercat, però la gran atracció és que el campió juga la prèvia de la Champions League i el guanyador de la copa i el segon en la lliga, la prèvia de l'Europa League. Aquest fet és el que atrau futbolistes als clubs. Quan vaig fitxar per l'Inter Escaldes estava a segona. Vam pujar a primera, ens vam mantenir i fins aquest any que vam arribar a jugar la prèvia de la Champions. En situacions normals, per arribar a jugar aquesta competició a l'Estat espanyol has de jugar amb el Barça, el Madrid o l'Atlético. Té la seva gràcia i estan invertint molt en el tema del futbol. Ara toca l'Escala. Quin és l'objectiu personal i del grup? Diré el tòpic més famós del futbol, però és el que hem d'aplicar. Hem d'anar partit a partit i quan tinguem els punts necessaris veurem si podem lluitar per estar més amunt o no. En l'aspecte personal, amb la meva edat, el que vull és ajudar en tot el que pugui, en el màxim d'aspectes dins i fora del camp.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1933707-sera-molt-estrany-jugar-com-a-visitant-a-palamos.html>